

חלק שרישי

הועתק והוכנס לאינטרנט

www.hebrewbooks.org

דע כי צימות החול יורדים העולמות למטה ממדרגתם צבי"ע עד שיפור ע"י חיים תשס"ח
 שיבא א"ח במקום נוק' דאלי'. וכל זה לצורך הבירורים. וע"י תפלתנו
 בימי החול עולים קצת מדרגות כמו שמבואר אללנו בסדר של חול. והן טחה קודם
 מנחה דע"ס כבר עלו העולמות מאיליהן עד שיפור עליית ימי החול ע"י
 הפילותנו. ועכשיו ע"י הכוונה שיכון קודם ה' שפתי חפחה כמו שיבצ' עולים
 העולמות לגמרי במקומם האמתי עד שיגלה א"ח דאלי' צביצורא דא"ק. וצ"י
 הכריעות והזקי' והכוונה שיכון בהם במש"ק עולים למעלה ממדרגתם לקבל
 חוספת שבת:

ועניין כללות כוונת מנחה היא בסדר תפלת שחרית דחול ממש. אלא שבחזרה
 יכון להמשיך גם כחרים דנה"י דיסו"ת. והנה מוחין דציצור ויניקה
 וו"ק גדלות לא נסתלקו מחפלת שחרית. והן טחה בעמידה נשלים הגדלות. וכבר
 כתבנו בסדר של חול דעניין עיצור ויניקה וגדלות דז"א דחול הכל הוא מנה"י
 דיסו"ת הכלול מה' פרלופים וי' היות אשר בכללות נק' ל' דללס. וכנגדו יש
 פרלופף חג"ת הכולל י' היות ונק' ל' דללס וכנגדו יש פרלופף חז"ד הכולל י'
 היות ונק' מ' דללס. וכולם בכללות נק' צינה דז"א. וכמו שמבואר כל זה בשער
 פקרי הללס ובש' המוחין ובכמה מקומות וכבר מבואר בס' עולת חמיד
 דבמנחה עש"ק נכנס ל' דללס שהכוונה פשלוס גדלות דחול שהוא כללות נה"י
 דיסו"ת **ואח"כ** ע"י קבלת שבת וע"י תפלת ערבית וקידוש נכנסים ל'
 דללס דהיינו פרלופף חג"ת הכו' דיסו"ת, **בקבלת שבת** פירקן תחאין דל'
 דללס דיסו"ת שהם נה"י דחג"ת הכוללים דיסו"ת. **וע"י ברכו פרקין**
אמלעיים דל' דחבונה שהוא חג"ת דחג"ת הכולל דחבונה. וע"י **ופרום ויכולו**
 דחוך העמידה דליל שבת פירקן אמלעיים דל' דללס שהוא חג"ת דחג"ת
 דיס"ס. וע"י **ויכולו שלאחר העמידה** פירקן עליונים דל' דללס שהוא כחז"ד דחג"ת
 דחבונה. **ובקידוש** פירקן עליונים דל' דללס שהוא כחז"ד דחג"ת דיס"ס. וכל
 זה שכתבנו הוא בחיטויות. וכנגדן לריך להסלים ל' דללס הנו' במנחה
 בפנימיות ג"כ וכן ל' דללס ג"כ בפנימיות. וזה סדרן בק"ש ובעמידה נכנסים
 פרקן תחאין דל' דיסו"ת שהוא נה"י דחג"ת. וע"י ברכה מטין שבע פרקין

אמלעיים

טבלת סדר עליות וקבלת 'הלדצלם' לנוק

ת"י שסו פנימיות יל ם"דצל	תבונה חיצונית יל ם"דצל	ישראל סבא חיצונית יל ם"דצל	
	פירקין תתאין	פירקין תתאין	קבלת שבת בואי כלה
	פירקין אמצעים		ברכו
		פירקין אמצעי ם	ופרוס ויכולו דעמידה
	פירקין עליונים		ויכולו אחרי העמידה
		פירקין עליונים	קידוש
	פירקין תתאין		ש"קועמידה
פירקין אמצעיים		מעין שבע	
פירקין עליונים		קידוש	

שמן ח"ג דרוש ערבית שק פ"י עד ש' הכו' ופרי עין חיים ששון צא

(א) **שם** ואעפ"י שלעיל [לקמן ד"ה אח"כ דרוש ח' ד"ה ענין הקדים וכו' דע"ל ע"ג] כי ג' מלת חקל הפוחץ קדישין הם ג' בחי' עכ"ל וכו' עיין בס' פתח ס' שבת פ"ג הלשון יוחר מחוקן וז"ל ואמנם אעפ"י שביארנו לקמן כי חקל הפוחץ קדישין הם ג' דרגין דנהי' ומנ"ח ומצ"ד עכ"ל גם כהיום כשד"כ לבד שהוא בחי' נה"י דז"ח נקרא חקל הפוחץ קדישין כל ג' חיבות אלו והענין כי כל קדוש הוא בחכמה שהם המוחין ועמה כשעלתה לנכ"י דז"ח ונעשין לה מוחין ממש כפר' גמור נעשה חקל הפוחץ קדישין כי קדישין הוא בסוד מוחין רק שהם מבחי' נה"י דז"ח לבד ע"כ לעיל דרוש ח' דקבלת שבת דס"ד סע"ל למלא דבין בקב"ש בשדה שהוא בחי' חי"ט' העולמות נקראה הסג' חקל הפוחץ קדישין וכן בפנימיות שהיא כנסיית הכשמות בחפלת ערבית נקראת חקל הפוחץ קדישין וסוד יש אופן ג' כנז' לעיל בס' הכו' ד"ג ע"ד דביום נק' קדישין יע"ש .

(ב) **שם** לפי' שכל בחי' קדש הוא בסוד מו' כי כל קדש הוא בחכמה ע"כ לעיל בלוח י"א בחכמי בזה יע"ש .

(ג) **שם** וכל בחי' שדה הוא בנכ"י כגיל בדרוש"י שקדמו ע"כ לעיל ככ"מ ובפרט בדרו' החו"ש ובדרו' ח' דקב"ש .

(ד) **שם** ודע כי ביום השבת כל הספירות נק' שביעיות מכטרת דיליה אמנם ג"פ שביעי שבת סייטלו הם בנכ"י ע"כ פ"י הם כנה"י מסערת דילה ועיין לעיל דרו' החו"ש שבת דס"ג וע"ל וז"ל נחבאר טעם כל ספירו' ביום השבת נקרא שביעיות יע"ש :

(ה) **שם** ואחר כך בוויכוחי הכו' יהיו בחג"ת ואחר כך הכו' יהיו בחב"ד כמ"ש במקומו ע"כ לקמן ד"ה ואח"כ וכו' ובדרו' שאחריו דרו' ח' דע"ל ע"ג ד"ה ענין הקידו' וכו' .

(ו) **שם** וכבר ביארנו לעיל כי החג"ת מלוכס"ס חקל נה"י וכו' לעיל דרוש ב' לקמן דרוש ח' .

(ז) **שם** הנה בוויכוחי ה"א וכו' כגיל בסוד מחלליה מות יומח ע"כ לעיל דרוש החו"ש ד"ה אם תשיב משבת רגלך דס"ג ודס"ג ע"ג והוא דרוש ב' ענין ערבית ליל שבת .

(ח) **שם** ואינו יכול לעלות רק עד נכ"י הנקרא מות לילה וכו' פ"י פעל גבי החג"ת כנז' לעיל ד' ס"ז ע"ד והוא דרוש ב' יע"ש לקמן דרוש ח' רע"ג :

(ט) **שם** כי נודע כי כל חזרת העמידה כג"ן היא בחג"ת ולכן בשחרית דחול שהיא עולה ממש בחג"ת הנק' מידת יום ע"כ לעיל דרוש ח' דחזרת העמידה דחול וככ"מ ופירושו שחול עולה בחג"ת ממש ולא עולה נכ"י ע"ג חג"ת לא כן עמה שהיא עולה בנה"י שע"ג החג"ת פעלו כבר נקבלת שבת כנז"ל ואין זה נקרא עליה בחג"ת ממש לכן הוא מעין ז' ועי'לקו"ת מבו' ובפרט כד"ה עוד וכו' .

(י) **שם** וז"ל מה שצריך לקב"ה הטוב בב' ידיו כתבו' אללינו ע"ש ע"כ לקמן דרוש ח' .

(יא) **שם** כונת הקדיש שאמר העמידה וכו' כבר כתבנו לעיל בקדיש ח' יע"ש :

(יב) **שם** חכוין עם ל' אוחיות שיש בנכ"ו ח' ה' המבורך וכו' [שלאמר בחזן ויש בו י"ו אוחיות וגי' חכוין בענין ברוך ה' המבורך ביד אוחיות שיש בהם והרי נשאל ל' אוחיות ק"ה היא הנכ"י בפע"ה ספ"ג דשבת יע"ש וכאן יש ט"ם וכחוב כחך יוד במקום י"ד :

(יג) **שם** והא' חמך קיימת הנשק ידיה וכו' וסוד הפנין וכו' שנכנסים בז"ח בחי' המקיפים שהם סוד ל' דל"ס וכו' וז"ל דנקט לנשק ידי אמו ולא ידי אבי דלפי הטעם דנקט שנכנס בז"ח מקי' ל' דל"ס גם ל' דל"ס נכנס עמה בגיל שבת במילת ופרום כנז' לעיל בדרוש ב' ודרוש ג' בכוונת הופרום וז"ל לר"ך לומר **ג"כ לנשק ידי אביו** וז"ל ידי אביו נמי בגלל דלר"ך לנשק ועפ"י דנקט אמו לכיות הכל בחי' ישו"ת שטוע' ע"ה ש"מ פ"ח] שבחול הוא התשבת המוחין מישסו"ת ונמת סדר המשכחם בו' ימי החול בחי' הנה"י שבתם עד קבלת שבת ועמה בקב"ש מחי' ליכנס בחינה ל' דל"ס קלה דישו"י לאט לאט עד

העניות נקמן דע"ל לעיני דרוש ח' ש"מ התשל"ו אות מ"ב ועיין בס' תורת חכם דכ"ד ע"כ ובקונטרסי פתח עינים כהקדמה טולת לעיני חפלת ערבית ליל ש"ק הארכתי לדעת איזה נוקבא היא זו העולה עד כחר דמוסף יע"ש .

(ח) **שם** אבל בחפלת מנחה דשבת כוונתינו היא להרחיק הוא מן הנוקבא וכו' לא זכיתי לכבין אך אפשר זה אחר היותה עם רגון וז"ל כיון שהמחה היא להרחיק את המחה והנה הארכתי בטובה להמחה ואפשר דזה יה"כ לעתיד לבא ויהיו ב' משתמשים בכחר אחר [ודע דלוחם הזונים הנעשים בחפלת מנחה בברכת ש"ס שלום הוא דפרטות דלוחה הפלג עמלה ולא דרוץ כטוללים דכל השבוע דנלפסה בחי' הוא שמחרת ז"ח מנוקבא כנודע .

(ט) **שם** ולפלות אח ז"ח בדוקא דז"ח כמ"ש במקומו ע"כ לקמן דרוש הפלג מנחה ש"ק וז"ל מה ענין עליה לדוקא דנקט ולא נקט לבחי' ו"ק דז"ח שהרי דוקא דז"ח חפ"י על חו"ש כמ"ש בהד"ר ובע"ה פ"ג פ"ב ובכ"מ וח"כ כשהכחר דז"ח הם בגרון דז"ח והדוקא מנחה אוחס אך אפשר היות אחר שכבר זיך עלו בחפלת מוסף בכחר דז"ח ולא יהיו חופסים ג"כ ו"ק דדוקא אך דע דאין הדברים כפשטם דמ"ש טעולה בדוקא ר"ל חכמה מ"ם ונגלוהא ולחיות שהדוקא שרשה נמשך נמ"ם כחכ דדוקא וכן כחכ כנ"ס דניו ע"כ והחדש דיד" ע"ל וע"ג ד"ה וביום שבת וכו' נמשכים ב' גלמים דמוחך דנכ"י דמ"ס דז"ח בלחם דמנחה וכו' גלמים דמוחין ונח"י דמ"ס דז"ח וזכ"ס כלולים נה"י דנגלוהא דז"ח בחזרת המנחה לפי נכ"י וחג"ת דכחר דרוץ יע"ש [ונגופא דז"ח מלוכס"ס חקל חו"ש וז"ל וכפ"ל וז"ל חו"ש נכ"י ג"כ ח"ל ככלל ועמה במנחת ש"ק כניע עה לעלות ז"ל בדוקא שהוא רישא דז"ח מ"ס בחי' המעולה אשר אין חו"ש מלכס"ס רישה דז"ח ועי"ה פ"ל פ"ן

(י) **שם** כונת אהב קרבת וכו' כי נודע שכליל שבת נעשית בחי' מו' אל המל' ע"כ פ"ד ריב"ה העול' בגיל שבת אבל לא ד"ה כנז' לעיל דרוש ב' ובע"ה ש"מ פ"ג שם מפורש שהיא העולה והיא המקבלת עמה המוחין ואין פליה בלי המכח המוחין אך ז"ל דאין אפשר שהיא מקבלת מוחין אם לא שז"ח מקבלת חחילה ועיין לעיל דרו' ח' דק"ס דחול דכ"ה ד"ה וז"ל חבין היות בשחרית השבת ד' חפ' וכו' וכוף דרוש ו' דעמידה דל"ח רע"ל ד"ה וז"ל נח"ס נח"ס שאלה כנז' כי הנה ח' אפשר ליעקב להזווג ברחל אם לא ע"י מה שמקבל מן ז"ח כנודע יע"ש נמלא דכ"מ ז"ל כך חחילה מקבלים העליונים ואח"כ החחוחים [עיין לק' ד"ה ויכולו וכו' ודרוש ח' ד"ה עוד וכו'] .

(יא) **שם** ונודע כי כל בחי' מוחין הם מזל החכמה הנק' קדש ע"כ וכן כתב ג"כ לק' בסמוך ד"ה ובבאר וכו' ודרוש ג' ובפע"ה שער שבת פ"ו ועיין ג"כ לפי' דרוש ג' דס"ח שהחכמה נק' קדש בסוד ושמרם את השבת כי קדש היא יע"ש אך ז"ל אין כל בחי' המוחין שהם חב"ד הם מזל החכמה ועיין בפ"ה שכ"ס ספ"ח ומשם תבין בסוד כולם בחכמה עפ"י וכל כוונתן כלולים בחכמה יע"ש וזה נראה טעם כל העורה נק"ש ועמידה עד ברכת מגן אברהם לחקן מוח החכמה כנז' כסודור להכ"ס ש"ס זל"כ ועיין בהק"ש בסופו ואח"כ ממנו נמשכ"י חקון מוח ב"כ' וז"ל יע"ש

(יב) **שם** ענין העמידה של חפלת ערבית חכוין כי עד עמה היתה המל' בחי' נקודה תחת היסוד פכ"ס וכו' לעיל דס"ז ע"כ דרוש ח' [ודרוש ב' ע"ד] ועיין שם מ"ס בלוח ב' בזה עוד לעיל ד"ה ע"ל והוא דרוש ח' משנוי החפלת תורת חכם דכ"ד ע"כ :

(יג) **שם** כי בכל פעם שאומרים ויבולו יש בו ג"ס אלד"ה וג"פ בביעי ע"כ עיין מבו"ש דע"ז רע"ל לקמן דרוש ח' ד"ה ח' וכו' ועיין שם מה שנסתפק רבינו בנ"פ אלד"ה אלט יע"ש וזה כה"ד נכתוב בזה שאר הליוני .

(יד) **שם** ונק' מקי' החו"ש שבת כמבו' באור' לעיל בכל הדרו' שקדמו ע"כ לעי' דרוש החו"ש ודרו' שאחריו והוא דרו' א' דקב"ש

ע"כ ויש ש"ס ע"כ ויש וחס א"ח יש לומר איזה פרוקים ר"ו. פע"ח שער ח"י פ"יז ואם א"ח יש לומר איזה פרוקים והשאר ישלים ביום :

יג) מנהג הא"ר ז"ל להניח השלחן במקומו כליל שבת והמפה פרוסה על השלחן וכוס של ביהמ"ז מונח עליו והיה מניח כל שהוא טיפות יין בכוס ההוא כדי להשאיר שם ברכה ליל שבת בסוד אסור שמן הגו' בלילשע כנו' בזוהר. וגם היה משייר בשלחן תחת המפה הפרושה קלת פתיתין של פת לסיבה הגו' אבל לא לחם שלם משום העורכים לגד שלחן ולא אקרי הכי אלא בלחם שלם. שער הכו" דף ע"ב ע"ד :

יד) ש"ס. יסדר שלחנו וכו' רס"ל היה לו שני מפות על השלחן מלבד העלוונה משום דכמשגערין המפה כמאל השלחן מגולה. ועוד דהמפה תלויה מעל השלחן ספח וכשפורשה עושה אוהל ולכן הניח התחטונה תמיד ואחרת עליה. והביא המ"ח סק"א. וכבש עיין מ"ש סי' עט"ו סי' י"א דזה לא היו אוהל ר"ל משום דאיתו עשוי ללל כיעו"ש. וכ"כ התו"ש או' ב' וא"כ לא נשאר כ"א הטעם שלא ישאר השלחן מגולה משום כבוד שבת. וכ"כ המחיה :

טו) ש"ס. וילע המטות וכו' דא"ר וכו' ב"ר יהודה שני מה"ש מלוין לו לאדם בע"ש מבהכ"ג לביטו אחד טוב ואחד רע וכשכח לביטו ומלא נר דלוק ושלחן ערוך ומטתו מולעת מלאך טוב אומר יה"ר שסחא לשבת אחרת כך ומלאך רע עונה אמן בעל כרחו ואם לאו מלאך רע אומר יה"ר שסחא לשבת אחרת כך ומלאך טוב עונה אמן בע"כ. שבת ק"ט ע"ב. טור :

טז) ב"מ. ת"ש הביא כאן מגדול אחד שמחק בנוסח שדפס בתקון שבת לומר בצואו לבית שלום עליכם מה"ש וכו' חלוקת אלתכם לשלום וכבש שדה"ן עמו יעו"ש. והביאו המחבר או' ב' וכבש כי בנסחתי כתוב לאמר בלאתכם לשלום והכוונה שנמשך אחר מ"ש ברכוני לשלום ור"ל שיברכוהו בזמן אלהה ולא שדוחה אותם וכבש וכן נהגו בכל תפלות ישראל לומר זה ואין למחוק דבר שנהגו רוב ישראל יעו"ש ומנהגינו לומר אחר ברכוני לשלום וכו' בשבתכם לשלום וכו' ואח"כ חוזרים לומר ברכוני לשלום וכו' ואח"כ אומרים בלאתכם לשלום וכו' וחוזרים לומר ברכוני לשלום וכו' ור"ל ברכוני צעת בואכם וצעת שבתכם וצעת בלאתכם ור"ל צעת שבתכם וצעת בואכם צעת שבתכם וצעת בלאתכם :

ט"ב) וכתב הרב יעב"ץ ז"ל בסודו הגקרא עמודי ישמים דף שד"ס ע א או' ה' מנהגן ש"י לברך הילדים

כתב החיים

לנשק ולברך ב' ידיים או סגי בא' עי"ש בפתה"ד שהעלה שאין לנשק רק יד ימין משום דה' גבורות של יד שמאל הם כלולים ביה חסדים שביר ימין וכשמנשק יד ימין הם מתמזקים ומקבל שפע מי"ם יעו"ש. ועוד עי"ש שכתב שקודם שמנשק יד ימין יאמר לשם יחוד הרני בא לקים מלכות כיבוד או"ח לנשק יד ימין יעו"ש. ונראה דה"ה שקודם שמנשק יד ימין יאמר ג"כ לשם יחוד וכו' הרני בא לקים מלכות כיבוד ת"ח ולנשק את ידם לתקן את שורש מלכות זו במקום עליון ויהי טעם וכו' :

ח) ש"ס. וילע המטות. משה לשב ביה ומטה לטן ביה. ב"ח. במקום שלא נהגו לכבד הבית כליל השבת אין לזרוק דבר חוץ לשלחן מפני שיהיה מנוול ויגזל המלאך הטוב המלוה. מ"א סק"א. א"ר או' א' ועיין לעיל סי' ק"ף :

יב) ש"ס. ויתקן כל ענייני הבית וכו' וכל מה שעושה יאמר לכבוד שבת ולקיים מלכות והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו כמ"ש לעיל סי' ר"ן או' ב' יעו"ש :

ב) ש"ס. ויתקן כל ענייני הבית וכו' הנכון לתקן הבית סמוך לערב ולא כאשר נהגו מלע"ז מלע"ז הבקר אור יום הששי. שכנה"ג. וכן נכון שלא לאחר תיקון הבית והמלשעת עד יום שבת כאשר נהגו רבות בנות כי העיקר לתקן הכל יום הששי מפלג המנחה מעלה מטה לכבוד שבת ולילו כיומו. ברכי או' א' :

בא) י"ט מי שאומר שר"ך שהבט"ב יסדר את השלחן משום הכנה דמלכה בו. חס"ל או' ב' אמנם בתיקונים תיקון כ"ד משמע דלר"ך שהאשה חסדר ויש טעם בסוד יעו"ש. וכ"כ הרב בן א"ח פ' וירא או' י"ז. וכבש שם הרב בן א"ח דאחר שתיקן מפה העלוונה על הלחם הניח שתי ידיה על השלחן ותאמר פסוק וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה' וע"י דבר זה תעשה קדושה על השלחן יעו"ש. ונראה דמי שידע שאין אשתו מזהרת לומר זה יאמר הוא בעלמו בצואו מבהכ"ג ואעפ"י שכבר השלחן מסודר. ויאמר זה קידם שיאמר דא היא סעודתא דחקל וכו' ועיין לעיל או' ח' :

בב) ש"ס הגה. ויהיה שלחנו ערוך וכו' דהיינו שכל השבת יהיה השלחן מוכסה במטפתת כמ"ש בד"מ. וכבש הא"ר או' ג' ג"ל מהגמ"י שכתב שאין לכסות שלחן בבית החורף כל ימי סוכות דה"ה דא"ל לכסות בשבת בשאר החודים רק במקום שהוא אוכל יעו"ש. וכ"כ מ"מ"ש לעיל או' י"ג דא"ל לכסות רק השלחן שאוכל עליו דהטעם הוא כדי שתשרה שם הברכה והברכה אינה שורה אלא במקום שאוכל ומברך :

בג) סע"י ב'. ישתדל שיהיו לו בגדים נאים וכו' דכתיב וכבדתו ודרשינן שלא יהא מלבושך של שבת כמלבושך של חול. שבת ק"ג ע"א. טור. והטעם בסוד כתוב בתיקונים תיקון כ"ד משום דבשבת מלכתא אחפשטת ואחלנשת בלבושין שפיראן וכן לריבין ישראל לתחא לתחדשא בשבת בלבושין שפיראן יעו"ש :

כד) צריך ליזהר ששום מלבוש מכל מה שלבש האדם בחול אין ראוי ללבושו ביום שבת ואפי' החלוק של שבת אין ראוי ללבושו בימי החול כלל. ובעת שילבש החלוק של

(יח)

ערבית דשבת קיד

(ט) ויצרף השלשים אותיות שיש מברכו עד כרו"ך ה' המכרך למספר ר"ה של קס"א ויה"ו רידין שכויין בקריש ויעשה מספר אברה"ם ולא יחסין לומר יגדל כי הוא אינו על דרך האמת :

מסכת ליל שבת

פרק א (א) ואחר התפלה דערבית עולה רחל בהיכל הכינה אמה להתגדל שם ואז יושבת לאה עם כל ה"א פנים בפנים כנגד ישראל ויעקב כמו שהוא אחר חצות בחול והוא נכנס לביתו ואומר מיד בקול רם ובשמחה שכ"ת שלום ומכוד"ך לקבל הכלה בספר פנים יפות : (ב) וינשק ירי אמו כי בן ז"א נושק הידים רתבונה אמו שהם חג"ת שלה שבהם הלמד רצלם הנכנסים כראשו כלילה הזאת וכוננת הנשיקה כפה היא לכנס בחמשה מוצאות הפה שיש ה"ג מנצפ"ך ה"ג שכחמש אצבעות היד כדי שיתעורר הנשק לרחם את הנושק ולברכו : (ג) ולא ינשק אלא אחורי היד ימין כי הנכודות אשר שם הם קרובות אל התיקון ואותו היד ישים המכרך על ראש המכרך : (ד) ואח"כ יעמוד בטקומו בשלחן ויאמר ד"א סעודת"א דחק"ל תפוח"ן קריש"ן מפני שעתה תקבל רחל אור נם מחב"ד רז"א הנקרא קרש ששם מקום הפה ואח"כ יקיף השלחן בשתיקה ויכוין להמשיך לנוקבא אור מקיף מבחינת פנימיות נה"י דז"א שהמשיך לה אור פנימי שלהם כויכלו ראשון : (ה) ואח"כ יקח השני אנורות שהם כנגד זו"ן והם של הרם הרומז לשלש אבות שבחג"ת דז"א ויחברם יחד ויכרך עליהם ויכוין כוונת הריח ויריח בהם ובעודו מריח יקיף השלחן פעם אחרת עמהם ויכוין להמשיך לנוקבא אור מקיף מבחינת פנימיו חג"ת דז"א שהמשיך לה אור פנימי שלהם כויכלו שני : (ו) ואח"כ יאמר זכ"ר ושמו"ר כדב"ר אח"ד נאמר"ו ויניחם מידו ויאמר מזמו"ר לדוד ה' רוע"י ויכוין כוונת א"ך פ"י בחס"ד כמו כערבית :

ב (א) ואח"כ יקח אדם אחר בשני ידיו כוס אחד והוא סוד המלכות ויהיה מלא יין סוד המוחין עלאין שכתובה והאיש המקרש הוא במקום ז"א וצריך שיקבלנו מירי האחר בשני ידיו וינכיהנו עד כנגד החזה שלו ויכוין להמשיך מחב"ד רז"א שלשה י"ה ומספרם מ"ה כי ממשיכם עד חג"ת שלו סוד ידיו ששם שם מ"ה : (ב) ואז יכוין שהי"ה רחכמה שכ"ד ימין הוא דעי"ב מלא יודין כי כן יוד עניולה ככף איש ועם מלויה גם כן מסרה כף וההי הוא מספר הארבע עשר פרקים שבהם עם הכולל וכן בהיות י"ה מלא דמלא יש בו י"ד אותיות וכן יכוין כ"ה דבינה שכ"ד שפאל שהוא דס"ג ואף הוא מלא יודין : (ג) ויכוין כי שני י"ה אלו מלאים מספרם י"ן כמספר האותיות שבע"ב ס"ג מ"ה כ"ן שכח"ב ותו"ג דמוחין וקס"א קמ"ג קנ"א שנה"י דאימא המלכישים אותם והוא מספר שבע יודין שבע"ב ס"ג והוא מספר שבע יודין שבארבע הויות ושלש אהיה האמורים כלם פשוטים : (ד) והי"ה השלשי הנמשך קרעתה הקל הוא פשוט ועם המלאים מספרם כו"ם והוא מספר אלפים שבו חמשה אותיות סוד שורש החמשה גבורות הנמשכים בה מרעת הו"א ועל ידי נתינתו כנגד החזה עושהו כוס שלם ומבטמו בחסדים המגולים המתחילים להתגלות שם : (ח) ויתן עינו

שלהם שהיא בחי' העולמו' כנודע אבל עתה הוא בחי' הפנימיות שהיא בחי' הגשמי' כנודע. ונמצא כי עתה נעשין לה מוחין מן הנה"י דו"א מבחי' הפנימיות שבחסד כנו' ובבחי' זו נקרא עתה חקל תפוחין קדישין בסוד המוחין הנק' קדש הנעשים לה מבחי' הנה"י הנק' בחי' חקל' שהוא סוד השדה וכל בחי' שדה הוא בנה"י כנ"ל בדרכים שקדמו כי כשעולים הנה"י למעלה נשאר מקומם בחי' שדה של זריעה כנ"ל. ולכן תכין כי בזה היכולו יש בו ל"ה תיבות כנגד ל"ב נתיבות וכנגד ג' שביעי שהם סוד נה"י דו"א שנעשו לה עתה משם מוחין מבחי' פנימיות כנו'. ודע כי ביחס השבת כל הספי' נקרא כשיעו' מסתמא דליה אמנם ג"פ שביעי שבו היכולו הם בנה"י ו' ואחר כך בויכולו הב' יהיו בחגי' ואח"כ בויכולו הג' יהיו בחגי' ד' כמ"ש במקומו בע"ה:

ויכולו שאחר העמידה שחזר ואומר הש"ן תכין כי עתה נכנסין בזה"א ג' פרקי' קדמאים דל' דללס דו"א מד' א' וזהו בענין ז"א. ובענין טוק' תכין כי עתה מאירים חגי' דו"א בתפוחין דילה ומאורות האלו נעשין המוחין שלה עתה. וכבר ביארנו לעיל כי החגי' מלוכבים טוך הנה"י וכולם יחד עומדות במקום א' שהוא במקום ג' אמצעיות וא"כ נמצא כי הטוק' איינה עולה עתה ממש בחגי' אבל עכ"ז היא מקבלת הארץ מהם בתפוחין שלה וא"כ ג"פ שביעי שיש בזה היכולו תכין שהם בחגי' דו"א ונמצא כי ויכולו הא' שקבלו מן נה"י סיפה נקרא רחל חקל ועתה שמקבל' מן חגי' נק' חקל תפוחין כי ג' אבות נק' תפוחין דאית בהון מורר סומק וירוק כנודע. עוד מלאחי דרום אחר קרוב אל הנו' בענין ג"פ ויכולו לביל שבת:

הנה בויכולו הא' של העמידה עולים חגי' דו"א שהם ג"פ שביעי הנו' בויכולו וכללים בחגי' ד' חגי' עולים בל' דללס דו"א וחגי' דבריא עולים בנה"י דו"א דא"י וכן כל המדרגות שהחתיים עולים על הסדר הזה עד שנמצא שעולים נה"י דעשיה במקום חגי' של העשי' ומקום הנה"י נשאר חלל ופנוי כנ"ל בסוד מחללי' מות יומת אח"ך בויכולו הב' שאחר העמידה לריכ' המל' דא"י לעלות בחגי' דא"י כדי לקבל הארץ מהמוחין שלה אשר שם בחגי' ואינה יכולה לעלות רק עד נה"י הנקרא מדת לילה לפי שהם המדה של שיעור קומת המל' הנקרא לילה אבל חגי' נקרא מדת יום וחזר ענין זה:

והנה עתה לביל שבת אינה יכולה לעלות במדת יום ולכן נשארת במקומה בנה"י שהם מדת לילה והארץ של המוחין שלה העומדים בחגי' יורדת למטה עד המוחין שלה אבל היא אינה עולה. וז"ש ברכת מעיין א' של ליל שבת והוא כי נודע כי כל חזרת העמידה רש"ן היא בחגי' ולכן בשחרית דימי החול שהיא עולה ממש בחגי' הנקרא' מדת יום לכן יש חזרת העמידה גמורה אבל עתה שאינה עולה שם אמנם עכ"ז יורדת הארץ ממש אליה לכן היא חזרת מעיין א' ולא גמורה בז' ממש אח"ך בויכולו הג' של הקדוש מקבלת הארץ מנה"י דו"א ע"ד חגי' בחגי' וז"ש מה שצריך לקבל הכוס בז' ידיו מציבואר אלטו וע"ש:

כוונת הקדוש שאחר העמידה תכין ממש ע"ד ב' הקדושים הא' כי המ"ב הא' שבו הוא בסוד איהיה יו"א אלא שמילוי הוא בסוד ס"ג כוס אלף הא' יו"ד ה"י יו"ד ה"י והנה הוא בני' יתקן ואמנם מ"ב הב' לא קבלתו ממורי ז'ל ואחר כך תאמר מזורר לדוד ה' רועי כו'. כונת הקדוש האחרון תכין בז' ע"ד כל ג' הקדושי' הג'ל' אבל יהיה מילואו בסוד ע"ב כזה אלף ה' יוד ה' יוד ה' יוד והנה הוא בני' ר"ח ותכין כי ע"ל ל' אותיות שיש בברכו את ה' המבורך ובברוך ה' המבורך והם יו"ד יו"ד יו"ד הכל רמ"ח כמנין אברהם ואל תמנה אותיו לעולם ועד כי הם יתיריים על החשבון הנו' גם המבורך מלא בואו. והנה אם שכחת לקבל תוס' חלק הרוח דקדושת שבת בברכו הא' או אם לא שמעת אותו תכין עתה בזה הברכו האחרון לקבל בידך תוס' הרוח ותוס' הגשמה לפי שאם לא קבלת תוס' הרוח בברכו הא' א"א שתקבל תוס' הגשמה בפרוס סוכת שלום כנ"ל ולכן עתה תכין לקבל ב' בידך. תוס' הרוח והגשמה. **אח"כ תלך לבינת** ובכניסתך לבית האמר בקור' ובשמחה יתירה שבת' שלום כי הוא כחוקן המקבל את הכלים בשמחה גדולה ובס' פנים יפות ואם אמך קיימת בחיים חיותה

בק"ש דשחרית דחול במלת ועד דבשכמל"ו וע"ש. ואח"כ נעשין לה ג' מוחין שבה הנק' חכ"ד מבחי' נה"י דו"א שהם ג' ברכו' אחרוני' והם רלה ומודים ושים שלום והם סוד ג' אותיות יה"ו בשלשה השמות היולאים מהם כנ"ל. ונמצא כי שלשה ראשונות הם נלח הוד יסוד דאימא הנעשים מוחין בזה"א וג' אחרונות הם נה"י דו"א הנעשים ג' מוחין בטוקב' וחזר כלל זה בכל ההפלו' ואפי' בחפי' ימי החול ואמנם לריך שדע כי כפי מליאות התפלה כך יהיה סדר הנו' ולא כל התפי' שוות בסדר אחד. והגני מבאר לך סדר הפי' ערביית דליל שבת ושאר התפי' יתבאר כל אחד ואחד במקומו. הנה בחפי' ערביית דליל שבת ג' ברכותיה הראשונ' הם נה"י דדוכורא ששם יורד הו"א ה' וג' ברכותיה האחרונות רלה ומודים ושים שלום הם ג' כי שם עולה הטוק' ועושין ג' מוחין מנה"י ענמם הגז'ל' שהם ג' ברכות ראשונות:

כוונת תיקון סדר ישמחו במלכותך כו' הנאמר עוד בשלשה חפי' אבל לא בתפלת המנחה. עוד אודיעך ענין ח' סדר ישמחו במלכו' כו' הנאמר בג' חפי' שתיקנו לאומרו בג' חפילות דיום שבת בערביית ושחרית ומוסף ובתפלת המנחה לא נתקן לאומרו וטעם הדבר הוא כמש"ל כי כל עליות שיש בכל הפל' דשבת הם כדי לקשר זו"ן יחד והוא כי בתפל' ערביית דליל שבת העליה ההיא היא כדי לקשר הטוק' עם ז"א ולהעלות בג' אחרו' שבו ובתפל' שחרית דשבת בלחם ובחזרה וכן בתפלת מוסף ובחזר' כל אותם התפל' הם כדי להעלו' את הטוק' שתהיה שוה בשוה עם ז"א כמ"ש במקומו כי בחזרת הפלת מוסף נמצא' זו"ן שוין בקומת' ועומדים במקום או"א ולכן בכל חפי' מאלו החפי' הנו' אלו אומרו' ישמחו במלכותך לרמוז כי כוונתינו בחפי' האלו היא להעלות המל' למעלה כדי שיטמח בה ז"א בעלה וגם אהנו בניה עם בני' שומרי השבת ג' אבל בחפי' מנחה דשבת כוונתינו להרחיק הו"א מן טוק' ולהעלו' את ז"א בדיקנא דא"א כמ"ש במקומו ויק' נשאר' למטה מרוחקת ממנו ולכן לא שייך ההם לומר ישמחו במל' כי הרי אז המל' מתרחקת מו"א ובעלה השמחה היא בלחות התפלה דמנחה ד' **כוונת** אתה קדשת כו' והיא ברכה אמצעי' דתפילת ערביית דליל שבת ענינה הוא כי נודע שבלי שבת נעשית בחי' מוחין אל המל'. ונודע כי כל בחי' מוחין הם מזל החכמה הנקרא' קדש והו' אומרו אתה קדשת את יום השביעי כו'. ענין העמידה של תפילת ערביית' תכין כי עד עתה היטה המל' בחי' נקודה קטנה תחת היסוד פכ"פ ועתה נגדל' היא ונעש' פר' בכל אורך נה"י דו"א אשר נסתלקו ועמדו ועלו למע' יחד עם ג' אמצעיו' דו"א ונמצא כי תכלית התפלה של העמידה הזו היא לטורך רחל שחדווג עם יעקב:

ונבאר עתה ויטלו שתיקנו לאומרו בתוך העמידה ואל' אחר העמידה ואל' על השלחן בסדר הקידוש. הנה נודע כי ג"פ אומרים ויכולו לביל שבת א' בתוך העמידה כו' כנ"ל נודע הוא כי בכל פעם שאומר ויכולו יש בו ג' אלהים וג"פ שביעי כנו' בזוהר פ' בראשית. ונבאר עתה זה היכולו שבתוך העמידה הנה ג"פ שביעי הם בחי' נה"י דו"א אשר עתה עולה עד שם המלכו' רחל ומודוונת עם יעקב. ואמנם אף כי בקבלת שבת עלתה עד נה"י דו"א אבל הענין הוא זהו ובו יתבאר ענין קריאת המל' בשם חקל תפוחין קדישין מה ענינו והוא. כי הנה בקב"ש בשדה אז נה"י דו"א עלו למעלה ושאר המקום פנוי וחלל במקומו' ונמצא כי במקום אשר עומדים עתה האורות הנה"י ענמם נק' עיר ובתים וישבו ובאותו מקום החלל והפנוי נק' שדה שהוא בלשון תרגום חקל כי נסתלק משם היסוד והאורות אבל איננו מדבר שם ח"ו אבל הוא שדה ראוי לזריע' ונק' מק' תחום שבת כמבוא' באורך לעיל בכל הדרוש' שקדמו ומה שהוא מתחת למק' זה האו' הפנוי שהוא למטה מכל העולם שהוא שם נקרא בחי' מדבר שם מדור הקל' שאין בו יסוד וגם איננו ראוי לזריעה ה' כדמיון השדה הראוי לזריעה יען הוא מוכן וראוי לקבל בו הקדושה העליונה שנסתלק' ממש ואש"פ שלעיל ביארנו כי ג' מלות חקל תפוחין קדישין הם ג' בחי' עכ"ז אף בהיותה המל' במקום' שהיא במקום הפנוי שהי' בזההה בתחי' נה"י דו"א עכ"ז גם אז היתה המל' נקרא חקל תפוחין קדישין לפי שכל בחי' קדש הוא בסוד מוחין כי כל קדש הוא בתחמה אבל החילוק הוא כי אז בקבלת שבת היתה בחי' החי'ו'

בקול רם

הגהות וביאורים: (א) פי' יעקב הנקרא ז"א: (ב) א"ש כך מלאכי ולא עוד: (ג) וזהו שמרי שבת שאנו בני ישראל משתירים הוונג מחול (שבת. פס"ח: ד) א"ש אולי חסני שבתפלת המנחה מהו ג' הראשונים וסוף ומטה ודוד ולכן אין אנו מוכיחים בתפלת המנחה התמחה. ולכן במקום ישמחו אלו אומרים נקדקך ג' פעמים כנלע"ד: (ה) אבל מקום הפנוי הוא כדמיון השדה כמ"ו: (ו) פי' הם בנה"י מסייעת דילה וכלית העמות שבסוף הסדר גרם לעיל בשורה הקדמות נקרא שביעית מסתמא דילה כו': (ז) פי' בברכ' את ד' המבורך יש יו"א אותיות ובברוך ד' כו' יש יו"ד ס"ה ל"ה. פס"ח פ"ו משער השבת: (ח) וזהו שמרי שבת שאנו בני ישראל משתירים הוונג מחול (שבת. פס"ח: ד)

אזכרן ומ"ש רז"ל לעיל שפי' עליית נה"י דז"א למעלה נשאר עלמות האור מנולה לפי שפה אינו ענין לכאן כלל כאשר יראה המעיין והכתוב אומר יהיב חכמתא לחכמין וטפשות לבזנו סתם עינינו עד יראה בעינינו. ודע כי רואה אני מזה אחד ליל שבת גרוע מפלילת שחרית דחול כי כליל שבת אין שום עלייה לכל פרט האלילות מחנ"ת דזעיר אפנין ולמעלה כלל כי אם ראשי שמהגדלת וכו' כי תקף ומיד בפרשת הקרבנות יש עליות רבות ועלמות כמ"ש רז"ל בדרוש ג' דבונת התפילה:

ג) ענין הנשיקה וסוד מליחות הא' הוא בה' אכזבות יד שמאלית כו' ר"ל מליחות כללות כולם יחד בבת אחת כי ה' אכזבות יד ימנית הם ה' חסדים כו' כולם גבורות כפולות הם אלא שמל' ל' ימין נקר' חסדים בערך ל' שמאל ושיני חלוקות שבהם הם ה' ה' אבות והם דמלג'ת זכרין והם סוד ה' חסדים וה' גבורות כו' לא הביטתי שהרי שתיים דמלג'ת זכרין לריבוי להיות בין ביד ימין לבדם בין ביד שמאל לבדם ועי' בדבר' החו"ג ותרצה כי הם בה' מקומות בחוטמה פומא זרוע קב היד ה' אכזבות ועיין בתחילת דרוש ברכות השחר ואע"ג שרז"ל בשער מדומ"ג פי"ד כתב שגיבוק' הם חסדים ואח"כ הם גבורות הכל לפי הדרוש שהוא שם יפה מתפרש:

ד) ונבאר ענין נשיקה זו מה עניינה למעלה כו' עד ומסקת אח ידיו כו' כאן רז"ל סתם וחתם דבריו בחותמא דגושפנקא ובעיני עניות פלגות דעתי ושלש בחזרתי לפרש לעיל בדרוש תפילין דר"ת הוכחתי מדברי רז"ל שכלש"ת ז"ן בסוד הטיפ' עדיין במוחין דאבא או יורדת עד היסוד דאבא הם בחי' ו'ד דמלוי יו"ד והם ו' על ד' כי הזכר גובר וכאשר נעשה הווג בין או"א ונותן אבא הטיפה לאימא ונתעברם אימא מהם הם אות ה' שהם ד' על ו' כי בסוד האימא הוא עה"כ ששם לדיקים יושבים ועטרותיהם על ראשיהם הילכך הנוק' גוברת והיא ד' על ו' ועוד לריך אני להקדים מ"ש רז"ל בפ"א משער האוונים וגם אני בשפלותי ודלותי ככתבי בזה במקום אחר היות מיוס שצטוטתי הרבים נחרב בית קדישו ותפארתיו אין אבא ואימא מזדווגים בבחי' החיה שבהם וגם בו"ן אין ווג מזוי כלל בפרטפי החיה שבהם צדוד לא אבא בעיר ובסוד שמות מנוקדות והשאר כאשר צוים ש"ק עולין ז"ן עד או"א עלאין וקוין בחי' חיה לענמם וגם עולים עד דיקלא קדישא וקוין בחי' ימירה כל זה קוין לעלמם כדי שיהא היכולת והיפוי כח בהם כדי לחזור פכ"פ כנודע שאין ז"ן הגדולים אותם שזוגם צוים ש"ק יכולים לחזור פכ"פ עד שימשכו להם מוחין מאו"א עילאין שהם בכללות בחי' חיה דאילנו' בכללות כל האלילות כאשר האריך רז"ל בשער העקודים יע"ש וא"כ צוים ש"ק כאשר עולים ז"ן עד או"א עילאין וירשו מקום אביהם ונקראים הם עלמם קדם כל זה הועיל שז"ן הגדולים יכולים הם לחזור פכ"פ אחר שקנו בחינת חיה לעלמם ואז הם מזדווגים פכ"פ בחי' גר"ן גר"ן שבז"א עם גר"ן דנוק' אבא בחינת חיה דז"א עם בחינת חיה דנוק' או"א אשר להם להזדווג צבטוטינו מפני השבועה דלא אבא בעיר כאמור ואשמועינן רז"ל שאע"פ שאין זוג בפרט' החיה דז"א עם פרטוף החיה דנוק' היינו שאין זוג התחתון דיסוד דבחי' חיה דז"א עם יסוד דבחי' חיה דנוק' ואין מולדין נשמות חדשות ממש אבא סוד חיבוק הנעשה בחג"ת דחיה דז"א עם חג"ת דחיה דנוק' יש ביניהם. והוא מ"ש רז"ל כי הנה בזמן הגלות שאין זוג שלם אז אין הז"א יכול להזדווג עם נוק' בבחינת היסוד שלה אשר שם מקום המגלפך ה' גבורות שלה ר"ל גבורות השייכים לפרט' החיה שלה אמנם הוא נחית מדריגה דיליה לתחת ונושק ידי המל' פי' שכבר אמרנו שבבחי' החיה שהוא בחי' אבא לעולם הז"א גובר עליה כי שם הוא ו' על ד' לכן הוא נחית מדריגה דיליה ונושק ידי המל' לתחת להם הגבורות אשר בס' אלכזבותיה ר"ל כי בחי חיבוק ונושק נעשה חב"ד וחג"ת דפרטוף חיה דז"א עם חב"ד וחג"ת דפרטוף חיה דנוק' ובאמצעות ידי' אלו מזדווג עמה כי חיבוק זה נקרא זוג ואינו אלא חיבוק כמ"ש רז"ל בשער פרטופי ז"ן שלהי פ"ב ז"ל ולכן הווג דפרט' גמור הוא ביסוד האמיתי תחתון וזוג הביקה שהם נקר' חג"ת נקר' חיבוק וזוג עליון דפרט' דמוחין לבדו נקרא נשיקין יע"ש. אבא בחינת המל' למעלה בבניה כבוד ד' על ו' ר"ל כי בפרטופי הנשמה שלהם הנמשכים לה מאימא כנודע כי שם היא הגבורת ואפ"ה היא יורדת מדרגה שלה ונעשית תפילה אליו ונושקת את ידיו ר"ל כי בחי' החיבוק.

ועשיה כיון שהיה עלייה שלא כסדר שדרך העליות להתחיל מן התחתונות ושם היה התחלת העלייה מחב"ד כדי לעלותם שלא כסדר מוכרח הדבר להמשיך להם הארות שלא כסדר מלמעלה לא כן ביצירה כי כיון שעלו ז"ת מוכרחת החב"ד להעלות ואם לא יעלה נה יעשה החג"ת דוחקו הילכך בלא שום הארה הוא עולה וכיון שהארה הראשונה שהמשכנו הוא מא"א דעשיה לדעת דעשי' נגד היותו תחתיו קו אמצעי לריך הדעת להעלות ראשון וכיון שהיא ראש העולים לריך להסיריו בקול רם:

דרוש ליל שבת

א) והנה צדוד אלו האורות המקיפים נכנסים תוך רישא דז"א הנה האורות הפנימיים דמוחין דז"א שהם ל' דללס נדחין למטה מדריגה אחר מדריגה כפי ירדת המוחין המקיפין כו' לא ידעתי דחיה זו למה כפי הכלל שכתב לן רז"ל לעיל בדרוש א' דקבלת שבה שהל"מ דללס הם קלרי הקומה וכל שיפורם הם כשיפור ג"ר ד' דללס שהם ג"ר דז"א וע"ש וא"כ כיון שלורך בניסת הלי"מ דמקיפין כבר ראשו של ז"א מתגדל ועולה למעלה ראש ומקבל ונולדש בתוכו את המקיפין כמ"ש רז"ל סמוך וברא' והאריך לעיל דרוש ב' יע"ש. ואשיקרא כל עלמות קלרי הקומה ניגהו ועדיין בחומרינו ופרוש לא נכנסו אלא שני פרקין תחתין דל' דללס ואינה בניסה שלימה אלא ראשו של ז"א היא העולה ומלכשהם ודמיה זו למה והמקום רחבת ידים. אם לא שנאמר בזה אין הבחינות שוות זה מקי' וזה פנימי וכאשר פוגעים זה בזה מוכים זה בזה כמ"ש רז"ל בכמה מקומות ומהם בפ"א בשער העקודים ז"ל והנה האורות הפנימיים עם אורות המקיפים מחוברי' יחד תוך הפה ולכן בלאתם יחדיו לחון לפה קשורים יחדיו הם מוכים זה בזה ומבטשים זה בזה יע"ש והלא דברים ק"ו ומה התם שממקום אחד חולבו וביאתם כאחד אפי"ה יען זה בחי' מקיף וזה בחינת פנימי מוכים ומבטשים זה בזה כ"ש הכא שאות ל' היא בחי' פנימי והל"מ בחי' מקיפים הך יעמדו יחד תוך כלי א' לכך הולך דחיית ה' דללס למטה כדי ליתן המקום לגדולים ממנו:

ב) אב"ר עתה בבניסת האורות המקיפים לריך שירד היסוד דאימא למטה מן החוה ולפ"ו יתמעטו קומתם דיעקב ורחל כו' לא ידעתי ולמה יתמעט והלא יסוד דאימא כבר נבקע ועומד ואורות מנולים בכל חג"ת דז"א כמ"ש רז"ל לעיל בדרוש ג' ז"ל והשני הוא כי כיון שיש שם כל אלו האורות הרבים אין יכולת ביסוד דאימא לקבלם בתוכו ונבקע ומתגלים כל האורות כולם אפילו אותם של אמצעיות ועיין עוד שם מ"ש בתפילה ערבית ועיין שער האנוחה פ"ג ויכולים יעקב ורחל לעמוד במקומם ועיין בדרוש דחזרת העמידה:

א) כי אותו הפה דק וזר מאד כו' בשער פרטופי ז"ן פ"ג כתב רז"ל ז"ל והנה שם עומד ומתלבש בחי' העטרה של יסוד דאימא הנקר' רחובות הנהר כי הוא מקום רחב ואינו זר כמו פי עטרת היסוד של הזכר יע"ש ובשער דרושי הלל דרוש שכל כתב ז"ל ופי העטרת דיסוד הוא נבראת סתומה וזרה יע"ש והנה נכון כי בערך פי היסוד דאבא דאימא נקר' רחובות הנהר ולפי מה שהיה לריך כדי ללאת הגבורות הוא זר ודק:

ב) גם יש בחינת אחרת הג"ל כי עתה שנכנסו המקיפין ברישא דז"א נמלא פי היסוד דאימא שהיה נגמר במקום החוה עתה לריך שירד עוד למטה כו' דע כי זה שכתב רז"ל שכאשר נכנסים המקיפין ל"מ דללס ל' דללס נדחית למטה והוא בין דלל' דאבא בין כללס דאימא. לריך להבינו כי הנה ה' דללס לעולם מלוכשה בנה"י ונודע כי לעולם הנה"י הוא מתחלק ג' פרקין עלאין דנה"י בחב"ד דז"א וג' פרקין אמצעיים בחג"ת ושלש' פרקין תחתונים בנה"י והשתא שנדחית ל' דללס מחב"ד דז"א כדי ליתן מקום לכלים דלמ"ד וכמ"ש רז"ל שנדחה היסוד א"כ בחלקי ה' יבואו פרקין עלאין בחג"ת ופרקים אמצעיים בנה"י דז"א ופרקין תחתין מה יעשה בהם. וכן יסוד דאבא שנודע שכולו מתפשט תוך חית דז"א ועטרת היסוד דאבא תוך יסוד דז"א והרי שניה' מסתיימים בשוה כמ"ש רז"ל בכ"מ ועיין שער פרטופי ז"ן פ"ג ואם כן עתה כמו שנדחה יסוד דאימא גם יסוד דאבא נדחה גם הוא שהרי גם מקיפים דאבא נכנסים כמ"ש רז"ל וא"כ אם ע"י אמירת ופרוש עלינו סוכת תיקנו יסוד דאימא יסוד דאבא לא תיקנו כלל כי לריך הוא ללאת ולהתפשט מחון ליסוד דזעיר

כג כונות פרטיות

כונת סדר קידוש ליל שבת

[אוצר החכמה]

אחרי הסלת ערבית יננס לביתו ויאמר בקול רם ובשמחה יתירה
שבת שלום כי הוא כותן המקבל את הכלה בשמחה גדולה
ובסבר פנים יפות: וינשק ידי אמו ידומו למקסי הצלם שנמשכו
ביא ונגבהה ראשו דוא עד התצת הגז:

וכונת הנשיקה הוא כי יכין הגושק להמשך שפע והאיה משודש
התרג שבסה להמתיק ולבסס התרג דמנצסך פתוחת ופתומת אשר
באצבעות ידי הכרך ואז מתעוררים דמי המכרך ומברכהו.

דטלנת

שודש ההרג שבסה

זמשרץ

[אוצר החכמה]

סןקףך היח שבה אצבעות די יסן

ואסיר כי המתוחות הם חסדים

מנצפכ היג שבה אצבעות די שסאל

דבין שדם גבורות דמיה והסתומות

הם גבורות דבין

סעודת ליל שיק כנגד יצחק להנצל מחבלי משיח

אח"כ יעסוד בשולחן מעומד במקום אשר אחיכ ישב בו ויאמר

דא היא סעודתא דחקל ונפוחין קדישין

אח"כ יקף את השולחן דרך ועוד יכין להמשיך חחין בגיה

צד יסין בשתיקה סעם דתיי דצלמי המחין ובתוכם

אחת ויכין להמשיך חחין בגיה יג הויות ואהיה מנוקרות נרגחיי

דתיי דמחין ובתוכם יג הויות דנינד דרוח דרוח דנשמה דמיה

ובין

דאהיה

